

Ej, toč sa, děvče, toč sa!
Ej, já sa budu dívat,
ej, jak sa ně zaľúbíš,
budu k vám chodívat.

Ej, chodívaj, chodívaj,
ej, mé srdenko věrné,
ej, budu ti otvírat
okénečko skelné.

Ej, okénečko skelné,
ej, dvérka maľované.
Chodívaj, chodívaj,
mé srdenko věrné.

1552. a)

Od Vsetína.

Koll. I. 131, II. 86.

Za-toč sa ně e - šče raz, jak ši - ro - ký ru - báč máš;
oj, ši - ro - ký je, ši - ro - ký, ši - la sem ho tři ro - ky.

1552. b)

Za-toč sa ně e - šče raz, ši - ro - ký i ru - báč máš.
Oj, ši - ro - ký je, ši - ro - ký, ši - la sem ho tři ro -
ky.

Zatoč sa ně ešče raz,
široký-i rubáč máš.
Oj, široký je, široký,
šila sem ho tři roky.

Zahrajte ně, zahrajte,
javorové husličky,
och, dyž já mosím dómu ít,
já sa bójím ženičky.